16 Jaar, No. 144. — 's HERTOGENBOSCH, — Dingsdag 3 December 1844.

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

DICERE VERUM QUID VETAT? Horatius.

ABONNEMENTS-PRIJS
Voor de Stad, f 12.
Franco per post, „ 14.

(Verschijnende driemalen in de week: Dingsdag, Donderdag en Zaturdag.)

ADVERTENTIEN
15 cents de regel
behalve 35 cents zegel.

AMERIKA

Volgens de jongste tijdingen uit de Vereenigde Staten hebben de zaken aldaar eenen onverwachten keer genomen, zoodat, ofschoon de keus van sommigen staten nog niet bekend was, het geen twijfel meer leed of de heer Polk zou president worden, dus de zoogenaamde uiterste demokratische partij de zegepraal verwerven. New-York heeft dezen uitslag inderdaad beslist, terwijl ook Pennsylvanie, Nieuw-Hampshire, Virginie en Noord-Karolina de zijde van den heer Polk gekozen hadden.

Men meent voorts te zien, dat de nieuwe president, wien zelfs zijne tegenstanders geen kwaad willen en bekwaamheden toezeggen, ofschoon zij hem voor den gevigtigen post, dien hij gedurende vier jaren bekleeden moet, minder berekend achten dan zijne mededingers den heer Clay en wijlen den heer Tyler, zoo in den senaat als elders, zal te bekampen hebben, die dan ook denkelijk de invoering van zeer gewigtige veranderingen in sommige takken van bestuur vooreerst zal beletten.

— Brieven van New-Orleans melden, dat François Quemisset, berucht door de poging tot moord op den hertog van Aumale, den 23 october, wegens eene soortgelijke misdaad jegens een inwoner dier stad gepleegd, is in hechtenis genomen.

— Het eerste stoomschip, door de Vereenigde Staten naar gene zijde van de kaap de Goede Hoop gebonden, is den 4 november vertrokken. Het is het stoomschip *Midas*.

ZWEDEN.

De Zweedsche standen hebben geen beter middel gevonden, om zich tegen den voortgang van het Katholicismus in het Noorden van Europa te verzetten, dan door rondom de koningrijken Zweden en Noorwegen een soort van gezondheids-kordon te trekken. Het is van den adelstand dat dit denkbeeld is uitgegaan, en zoo als ligt te denken is, heeft de priesterstand niet nagelaten hetzelve te ondersteunen; al de tegen het Katholicismus uitgevaardigde maatregelen vonden bij den laatsten staud levendige goedkeuring.

Men weet wat die maatregelen zijn: vervolging, ballingschap, verbeurdverklaring der goederen; ziedaar de middelen, tot welke de lutheranen van de Noordsche rijken ten allen tijde hunnen toevlugt hebben genomen, om hunne alleenheerschappij te verzekeren en den terugkeer der bevolkingen tot het geloof hunner vaderen te beletten.

Men moet naar Rusland gaan om nog dergelijke tirannieke handelingen te zien plaats grijpen. De Turken zelven zijn verdraagzamer dan de Zweden.

(*Nec. polit.*)

DUITSCHLAND

Een Duitsch dagblad kondigt aan, dat de onderhandelingen tusschen Frankrijk en het Zollverein eene gunstige wending schijnen te nemen. Een gewigtig memorandum zou, volgens dat blad, op het punt staan om zich naar Parijs te begeven, ten einde zich met het kabinet der Tuilerieën over de grondslagen van het traktaat te verstaan.

— De verkiezingen in het koningrijk Wurtemburg zijn thans geëindigd. Derselver uitslag is allergunstigst voor de regering. Het telt onder de nieuwe gedeputeerden slechts vier oppositie-leden. Al de anderen zijn verklaarde aanhangers van het ministerie. De oppositie had een geheel ander resultaat verwacht.

Te Keulen heeft zich onder den naam van genootschap van St. Carolus Borromeus eene maatschappij gevormd, voor de verspreiding van goede boeken. De strekking dier maatschappij, wier statuten volgens het dagblad van Augsburg, bereids de koninklijke goedkeuring erlangd hebben, is zuiver Katholijk.

— De heer Achenbach, een der voornaamste landschapschilders van Duitschland, heeft onlangs der wereld vaarwel gezegd, en te Rome het kloostergewaad aangetrokken.

ENGELAND

Den 12 december verwacht men een kapittel der orde van den kousenband. Denkelijk wordt alsdan de plaats, door den hertog van Grafton opengevallen, door graaf de Grey, den voormaligen lord-luitenant van Ierland, vervuld.

— Te Windsor heeft de opneming plaats gehad van sir Arthur Aston en lord Ellenborough in de orde van Bath als ridders grootkruis. Die opneming heeft met de gebruikelijke plegtigheden in een tot dien einde gehouden kapittel plaats gehad.

— Ten huize van de bankiers Rogers Olding en komp., te Londen is een diefstal gepleegd van de aanzienlijke som van 40,000 p. st. Deze som was zaturdag den 23 ll. in de brandkast geborgen, en naar gewoonte waakte des daags een bediende bij de kist en 's nachts een ander. Een der geassocieerden den volgenden dag te huis zijnde gebleven, ontving de bediende, die de dagwacht had, verlof om uit te gaan; de andere kwam 's avonds op het gewone uur en bleef den ganschen nacht bij de kast; maar 's maandags toen men kwam om dezelve te openen, was zij geheel ledig. Men kan ligtelijk begaan, dat men zich in vermoedens verdiept over deze ongelooflijke ontvreeming.

Men heeft 3,000 p. st. tot belooning aangeboden aan hem, die den schuldige zal doen kennen of de ontvreemde som zal doen wedervinden.

— Eerlang zal de aloude en in de geschiedenis zoo bekende Tower te Londen aanmerkelijke veranderingen en verbeteringen ondergaan, waartoe het sloopen van al de omringende gebouwen moet behooren, die thans de Tower omringen witten toren belemmeren.

— Men schrijft uit Liverpool dat aldaar, sedert eenige dagen een schrale oorst het langdurig vochtig en dampig weder heeft vervangen.

De Engelsche dagbladen, zonder onderscheid van kleur, gispen in vrij hevige bewoordingen de verkiezing van den heer Polk, tot voorzitter der Vereenigde Staten.

De *Morning-Chronicle*, de *Sun* etc., verschijnen vrees te kennen voor de gevolgen, welke die verkiezing kan hebben, zoo wel voor de staatkunde als voor den handel. De *Standard* is dat van al de Londensche dagbladen, hetwelk die gebeurtenis met het meeste kalmte beschouwt. Het blad vleit zich gerust met de gedachte dat de heer Polk zich moeijelijk vijandiger jegens Engeland zal betoonen, dan zijn voorganger de heer Tyler. Wat aangaat de mogelijkheid eener scheuring tusschen Groot-Brittanje en de Vereenigde Staten, daaraan gelooft de *Standard* niet. „De nieuwe voorzitter, zegt dit blad, zou gek moeten zijn, om zijn land tot zulk een vreeselijk uiterste te drijven. De Amerikaansche demokraten zijn echter niet geheel en al van dit gevoelen.

(*Rep. pol.*)

SPANJE.

Te Madrid blijft de volmaaktste rust heerschen. De verstandige en behendige wijze op welke de regering de plannen der zaamenzweerders heeft weten te verijdelen, heeft ontzaggelijk veel bijgedragen tot de handhaving der rust en tot het winnen van het vertrouwen [illegible] der natie.

Uit Victoria van de 22 dezer een brief bij ons ontvangen, die op het oogenblik van het vertrek van den post was geschreven. Deze brief meldt, dat het militair gezag een officieel rapport had ontvangen, luidende, dat Cayo Muro, de schoonbroeder van Zurbano en een zijner bedienden den 20 in de magt der troepen waren gevallen, op het oogenblik toen zij de Ebro trachtten te bereiken. In den nacht van 20 op 21 dezer, is ook een zoon van Zurbano gevangen genomen.

De *Constitutionnel*, die dezelfde berigten mededeelt, voegt er nog bij, dat de beide gevangenen te Logrono in de kapel der tot den dood veroordeelden geplaatst zijn. Om hen te fusilleren wachtte men nog slechts op het bevel van den generaal Pavia, kapitein-generaal van Navarre, [illegible] van Zurbano is 23 jaren oud.

— Volgens brieven uit Gibraltar, van den 16 dezer, lagen reeds aldaar vijf Zweedsche en Noorweegsche en twee Deensche oorlogsvaartuigen, wier tegenwoordigheid men in verband bragt met de onderhandelingen dier Noordsche hoven met de regering van Marokko, wegens de afschaffing der zware jaarlijksche schattingen, die tot hiertoe geregeld betaald zijn, doch aan welke vernederende gewoonte koning Oscar een einde wil maken, terwijl het Deensch gouvernement daarin met hem van gelijk gevoelen is.

FRANKRIJK

Men had gezegd dat de [illegible] der [illegible] door den koning [illegible] zijn verbannen in Engeland beloofd, zou plaats hebben den 29 november. Die dag is [illegible] voorbij en men spreekt niet meer van amnestie. Men zegt dat er te dier zake in den staatsraad zeer hevige discussiën gevoerd zijn, en dat eindelijk besloten is geworden, den voorgenomen maatregel uit te stellen.

(*Kon. ned.*)

— Men verzekert dat, volgens de jongste berigten, uit Napels op het paleis der Tuilerieën ont-

vangen, men hoopte dat de hertog van Salerno, vader der jonge prinses, welke den 24 november met den hertog van Aumale in den echt moet zijn getreden, zijne dochter naar Frankrijk vergezellen en eene maand of twee te Parijs doorbrengen zal.

— Volgens de gezegden van den maarschalk Bugeaud en volgens de laatste berigten uit Tanger, bevindt Abd-el-Kader zich voortdurend in Marokko en niet in Algerië, gelijk enkele dagbladen onlangs vermeldden; Abd-el-Kader, verre van, aan het hoofd eener aanzienlijke krijgsmagt, het zuidwesten der Fransche bezittingen te bedreigen, is integendeel door bijna allen, die hem nog getrouw waren gebleven, verlaten.

— De graaf Jaubert, secretaris van staat en lid van de kamer der afgevaardigden is tot pair van Frankrijk benoemd.

Men zegt dat de verdere benoeming van pairs tot na de stemming over het adres is uitgesteld.

— In berigten uit Taïti over Noord-Amerika ontvangen gedagteekend 15 julij en voorkomende in de Engelsche dagbladen, leest men het volgende: Volgens het berigt van den kapitein van den walvischvanger *Martha*, die te Rhode Island was aangekomen, was kapitein Bruat den 20 julij aan het hoofd van 400 Franschen opgerukt tegen de inboorlingen, die zich in grooten getale bij Point Venus vereenigd hadden. Deze van zijnen aantogt verwittigd, hadden zich in hinderlaag gelegd en de hoofdmagt der Franschen laten voorbij trekken; maar toen de achterhoede aanrukte en voor het huis der Engelsche zendelingen gekomen was, hadden zij tegen deze een levendig geweervuur geopend, waardoor de heer M'Kean een der zendelingen gedood was. Dit gevecht, waarin de Franschen drie dooden en vijf gekwetsten verloren, had plaats aan de noordzijde van de baai van Papeïti. Ter zelfder tijd viel er aan de zuidzijde van die baai een ander gevecht voor, waarin de inboorlingen verslagen werden, terwijl de Franschen vijf dooden en zeven gekwetsten hadden. Intusschen schenen de inboorlingen door de geleden nederlaag niet ontmoedigd te zijn, want den volgenden dag waren zij andermaal tegen de stad opgerukt en er in geslaagd om het huis der Fransche zendelingen, de kapel en eenige andere gebouwen in de asch te leggen. Het verlies dat zij in deze verschillende gevechten geleden hadden, was met geen zekerheid op te maken, vermits zij gewoon waren hunne dooden zorgvuldig van het slagveld weg te dragen. Er waren drie Franschen in hunne handen gevallen, die zij onder wreede folteringen ter dood hadden gebragt.

Met de *Richmond*, die Taïti den 15 julij verlaten had, heeft men het berigt ontvangen, dat weinige dagen voor het vertrek van dat schip een nieuw gevecht tusschen de Fransche troepen en de eilanders had plaats gehad, waarin aan beide zijden, maar vooral aan die der laatstgenoemden, vele dooden en gekwetsten waren gevallen. De Franschen gingen voort het eiland te versterken; de Engelsche zendelingen verlieten hetzelve en onder de inboorlingen heerschte groote verwarring. Te Taïti lagen destijds eene Engelsche stoomboot, eene Fransche stoomboot en een Fransch fregat.

NEDERLAND

'S HAGE, 28 nov. Heden morgen is het lijk van den heer mr. baron de Reichy de Lichtervelde, in leven minister voor de zaken van den Roomsch-Katholijke eeredienst, op de begraafplaats der Roomsch-Katholijken ter aarde besteld. Het lijk werd onderanderen gevolgd door de hoofdoffi-

ROTTERDAM, 30 nov. Wij kunnen met zekerheid melden, dat de ijzeren stoomboot de *Maas*, door de Nederl. stoombootmaatschappij aan den heer P. J. Belgen, te Veulo is verkocht, en dat dezelve aanstaanden dinsdag den 3 december, morgens ten 7 ure, van hier langs Dordt, Gorkum, Bommel, Rossum en Grave naar Venlo zal vertrekken.

TWEEDE KAMER DER STATEN GENERAAL.

Zitting van maandag, 28 november.

De dezelve zijn onderscheidene ingekomen verzoekschriften aan de daartoe gestelde kommissie verzonden.

Daarna is beraadslaagd over het ontwerp van wet, *tot verbetering van den akoijns op het geslagt.*

De heeren Romme, van Rechteren, van Sasse van Ysselt, Storm, van Heloma, van Dam van Isselt, Brouwer, Thorbecke, Kniphorst, Modderman en Verwey Mejan hebben dat ontwerp bestreden, hoofdzakelijk op grond, dat hetzelve niet overeenkomstig was met de bepalingen van art. 168 der grondwet; dat niemand in de woning van een' ingezeten zijns ondanks mag treden, dan op last van eene magt, daartoe bij de wet bevoegd verklaard, en volgens de formen, daarbij bepaald. De naauwkeurige huiszoekingen, bij het onderhavige ontwerp voorgesteld, zouden niet geschieden onder medewerking der regterlijke magt, en de heiligheid van het eigendomsregt niet genoeg gewaarborgd zijn.

De heeren Druijvestein, de Kempenaer, van Goltstein, van Twist, Luzac, alsmede de minister van Financiën verdedigden het ontwerp. Hetzelve bevat geene nieuwe bepaling. Reeds bij de wet van 1822 is het beginsel vastgesteld, dat alle plaatsen, alwaar zich geslagt vee bevindt, aan de visitatie van de beambten voor de belastingen onderworpen zijn. Later, in 1832, is dit beginsel nog uitgebreid. De visitatie, bij het tegenwoordig ontwerp voorgesteld, is niet willekeurig, en wordt door de plaats hebbende ontduiking geboden.

Bij hoofdelijke omvraag is dit ontwerp, met eene meerderheid van 27 tegen 26 stemmen *verworpen*, zoodat Z. M. eerbiedig zal worden verzocht, hetzelve in nadere overweging te nemen.

De zitting wordt geschorst tot s'avonds ten 7½ ure.

Avondzitting van 28 november.

Aan de orde is de beraadslaging over het rapport der huishoudelijke kommissie, nopens het drukken van stukken voor de eerste kamer.

Niemand hierover het woord vragende, is zonder stemming besloten het voorstel der kommissie hieromtrent goed te keuren.

De kommissie tot de verzoekschriften brengt verslag uit op onderscheidene rekwesten, nopens welke tot nederlegging ter griffie besloten wordt.

De voorzitter geeft kennis, dat tot rapporteurs over het ontwerp van wet nopens den doorvoer gekozen zijn: de heeren van Dam van Isselt, den Tex, Backer, Snouck Hurgronje en Faber van Riemsdijk.

Niets meer aan de orde zijnde, wordt de vergadering tot nadere bijeenroeping gescheiden.

Ingezonden Stukken.

TEGENWOORDIGE TOESTAND VAN SOMMIGE DIJK- EN POLDERBESTUREN, IN Noord-Braband.

IV.

„Als de wagen niet regt loopt, moet men een spaak in het wiel steken."

(*Handelsblad, november* 1844).

In de laatst gegeven mededeeling over de onderwerpelijke aangelegenheid, zagen wij dat er in den uitschrijfbrief van het Hoog Maasdijk-kollegie, waarvan het hier zake is, sommen zijn ingetrokken en bij laste der ingelanden gebragt, waarvan in [illegible] twintig of vijfentwintig jaren, rekening zoude [illegible] geschied en twee kapitale voorbeelden werden [illegible] daartoe bijgebragt, te weten het zogenaamde *Vaderveld* en de *gelden voor koppen en Vitmaas.*

Welke, als eene derde soortgelijke heterogene belasting, die de ingelanden van het land van Heusden drukt en waarvan men in zoo vele jaren geene verantwoording gezien heeft, wijst men ons ook aan en is voor het bloote oog zigtbaar een som van *f.* 16[illegible] twee honderd zestig guldens jaarlijks, voorkomende op den hiervoor bedoelden dijkbrief, onder de majestueuse benaming van *Kroongeld*, eene som dewelke aan de heemraadschappen van de Oud-Heusdensche en Drongelsche zeedijken en aan dat van de oude Maas's lands van Heusden, van wege het Hoog Maasdijk-kollegie wordt verstrekt, om daaruit goed te maken de kosten van schouwvoering en toezigt voor ieder dier kollegiën ten bedrage van *f.* 72.—

Almede worden onder die twintig a vijfentwintig jarige rekenpligtigheid gebragt de *boeten* en *breuken* die van tijd tot tijd op de schouwvoeringen en bij andere gelegenheden vallen, en die, volgens goeder mannen zeggen, nergens voorkomen en alzoo voor het bloote oog onzigtbaar zijn.

Boven en behalve de achterlijkheid in de verantwoording van alle die gelden, grieft het de ingelanden ook nog, dat het beheer van dat alles aan één enkel persoon is opgedragen, en verlangen, dat het behoorlijk onderhoud der vakken Oude Maas, die ten laste van de in een vorig nummer genoemde polders of dorpen bestaan, even als de herstellingen aan de Doversche sluis, altijd in het openbaar aan den minstbelastende en ter overstaan van gekommitteerden uit de daarbij belanghebbende polders of gemeenten geschiede.

En dit verlangen toch is niet ongegrond, bij den onpartijdigen beoordeelaar over dusdanige handelingen, bij den man van orde en wet, bij den ingeland die wil weten wat er van zijn heterogene *Slop- Waars-* en *Kroongelden* geworden.

Onder de verdere bezwaren, die ingelanden invoeren, rangschikt men in het bijzonder ook de sedert onderscheidene jaren bestaande vakaturen van dijkgraaf en heemraden bij de dijkbesturen, die hier ter sprake zijn, waardoor nagenoeg eene volstrekte regeringloosheid bij dezelve is ontstaan en in welker voorziening men naar het oordeel van ingelanden niet grondwettig gehandeld heeft, uithoofde men de teugels van het bewind niet heeft toevertrouwd aan den oudsten heemraad in rang van benoeming of jaren, maar die aan eenen later benoemden heemraad in handen heeft gegeven, die verondersteld wordt, regtens daarop geen aanspraak te hebben, te meer, daar het noch aan ingelanden, noch aan de heemraadschappen van de Oud-Heusdensche en Drongelsche zeedijken, noch aan het kollegie der Oude Maas, wettig schijnt bekend te zijn, dat zoodanig aanstellen benoemd, gaan hooger hand, aan hem is opgedragen, die zeggen thans voor uit geeft en als zoodanig regeert.

Een nog grooter en meer in het oog loopend bezwaar, waarvan het gerucht te algemeen is om er de waarheid van te betwijfelen, bestaat, zoo men zegt, in het onwettig aanzijn van den penningmeester bij het Hoog Maasdijk-kollegie; zichtbaar wat daarvan is: nadat de vorige penningmeester, was overleden, had men eene wettige en ordelijke voordragt voor dat ambt aan Z. M. den koning verwacht, als de eenige autoriteit, aan wien die benoeming, ingevolge de bestaande verordeningen uitsluitend behoorde.

Dit heeft geen plaats gehad; de heemraad zoo even genoemd, hals zoo na twee jaren die benoeming waar, tot dat er zich een gunstig oogenblik opdeed om er zijnen neef, den tegenwoordigen penningmeester in te schuiven, want eene autorisatie hiertoe kan men aan zoodanige handelingen

zal toch wel niet geven, daar hij zonder voordragt wettige benoeming van den souverein, van het gewestelijk bestuur of ingelanden en zonder dat de dijkbestuven van de Oud Heusdensche en Drongelsche zeedijken of het heemraadschap der oude Maas, daarin gekend of daarover gehoord zijn, door eenige leden van het Hoog Maasdijk-kollegie als zoodanig is toegelaten geworden.

Niemand misgunt den man die betrekking, maar men had zijne roeping door andere middelen en langs andere wegen willen gewettigd zien, vooral in het belang van de wettigheid der te nemen besluiten, vaststellen keuren en uittevoeren werkzaamheden van het heemraadschap; men had hem niet in verzuim moeten zien, in dusdanige eervolle en voordeelige ambtsbetrekking, waardoor nu zooveel wrijvingen ontstaan bij den ingeland, aan wien toch eenmaal de voordragt bij het in te voeren stemmen kiesregt voor de dijk- en polderbesturen in Noord-Braband, zoo men algemeen hoopt en wenscht zal worden opgedragen; men had door ordelijk en grondwettig te handelen veel voorgekomen en zich niet blootgesteld aan de *nietigheid van alle handelingen* en *bevelen, die van zoodanige personen* uitgaan en door hen in den vorm der wet worden onderteekend.

Wanneer dit alles zoo gebeurt, dan vraag ik u en mijzelve af: heeft het polderbestuur van Oud-Heusden, Elshout en Hulten, en hebben de destijds ingekomen ingelanden zich niet gedragen als mannen die het waar en waarachtig belang van den polder voorstonden: door den 21 october 1844, in hun aanslag-billet van de polderlasten openlijk en voor een ieder te zeggen:

» De ingelanden door het polderbestuur opgeroepen, tot het regelen van den omslag over 1843, » hebben met hetzelve bestuur *eenpaarig* goedgevonden, daarin *niet* op te nemen hunnen aanslag in » de dijkgelden van het *hoog Maasdijk-kollegie* over » 1843, aangezien die was geregeld en gesteld » *in strijd*, zoowel met *de bestaande verordeningen*, » als met de belangen van *dezen polder*, gevolgelijk » *onregtmatig* en *onwettig*. »

Een ingeland in den polder van Ond-Heusden, Elshout en Hulten en voorstander eener algeheele herziening der grondwet van de dijk- en polderbesturen in Noord Braband.

Mengelwerk.

BRAND AAN BOORD.

Statig golven de baren van de prachtige, onafmetbare zee, [illegible] uiterste rand wordt door eene langere donkere streep begrensd, waarvan de bovenkant [illegible] geverfd is. Het is de, de laatste schemering van het avondrood opvangende, verre kust van [illegible].

Op de golven verheft zich trotsch en statig de zware romp van een fregat. Van den top van den grooten mast waait de koninklijke vlag, van de gaffel de bloedroode vlag van Danebrog met het witte kruis.

Van het dek tot de bovenste punt der bovenbraamstengen is het schip met doek behangen, maar de zwakke koelte is der opgewonden [illegible] zeilen te doen zwellen, zoodat het fregat slechts traag en langzaam het strand nadert.

De boeiden van het schip zijn met glanzend zwart overtogen; daar heendoor loopen twee witte streepen van den bak tot aan de schans. Het [illegible] de geschutpoorten, die opengaan, en tuchtig vuurmonden vertoonen, welke [illegible] den gloed [illegible] scheidelijk [illegible].

Achter het fregat, en het galjoen bijkt [illegible] het beeld der koene jonkvrouw, welke eens [illegible] dat het schip over de baren der zee, door de [illegible] vloog.

[illegible] stort ademloos, bleek, met verwilderde haren [illegible] ligte matroos het hospitaal in, en zinkt [illegible] hartverscheurenden kreet: « Brand! brand! [illegible]

« [illegible] uit aller mond. De matrozen stuiven in alle rigtingen uiteen. Ook de soldaten wenden zich om; hunne knieen knikken, hunne geweren zinken lager en lager, maar het ijzeren kommandowoord houdt [illegible] plaats en met opgerigte hoofden staan zij [illegible] rijen schouder aan schouder.

De officieren omringen hunnen chef, terwijl de kadetten den ligten matroos opbeuren en hem tot spreken pogen te brengen. Hij slaat zijne oogen op en stamelt: « Ik stond voor de hangmat van den ouden Ralf, om hem zijnen drank in te geven, zooals de doktor gezegd had, toen eensklaps een helder schijnsel zich verbreidde. Ralf had de koorts en zeide, dat 't het scheenspook was. Verschrikt sloot ik de oogen, maar ik kon ze niet digt houden, ik moest ze weer openen, en toen zag ik duidelijk, hoe eene vlam bij het scheerwand opklom. Dat kon ik niet uithouden; ik moest het uitschreeuwen!"

« Schielijk, mijne heeren, laat een van u gaan en zien wat er van is, en dat de overigen gereed houden om des noods hulp te bieden."

Zoo sprak de kapitein en de manschap maakte voor den officier plaats. Hij behoefde echter niet ver te gaan, om verzekerd te worden, dat alles helaas! waar was; want [illegible] aan den ingang van het hospitaal gekomen, toen hem een verstikkende damp tegensloeg, en het hartroerend gekerm der kranken hem door de ziel sneed. « Volgt mij mannen! volgt mij!" riep de moedige officier en drong tot in het [illegible] door. Eenige [illegible] minder-stoute matrozen volgden hem op den voet, en ontrukten met hem hunne arme maats een zeker dood in de vlammen. Met de kranken op den rug verscheen zij boven de luiken en legden hen op eene veilige plaats neder.

Ondertusschen hadden de officieren met groote omzigtigheid, bluschmiddelen opgespoord; de buitenste scheepspompen waren in vollen gang, en een dikke waterstraal drong tot in het hospitaal door. Anderen putten met putten en andere vaten het water op en begoten daarmede het dek van alle kanten.

Twee onverschrokkene kadetten werden naar de kruidkamer gezonden, om naauwkeurig toe te zien, of de maatregelen, die genomen waren, om dezelve te bewaren, aan het oogmerk zouden voldoen; twee anderen begeleidden den proviandmeester naar de spijskamer, om zoodra het nodig mogt zijn, alle brandbare voorwerpen over boord te werpen. Het mocht dringend zijn in het donkere ruim; de deur moest worden opengelaten, willen zij iets zien, doch toen gaf het schijnsel der zich uitbreidende vlam hun licht genoeg. Naar aan den tegenovergestelden kant waren de luchtkleppen open, de wind kreeg vrijen doortogt en wakkerde het vuur aan; wild en knetterend steeg de vlam op en lekte de balken, die het dek onderschraagden.

« Over boord met hun en drank!" schreeuwde de proviandmeester vol schrik en drift en [illegible] een gat voor zich uit, zonder te weten, wie hij het schielijk genoeg boven zoude krijgen, om 't over boord te werpen. Lichter was krachtige hulp bij de hand. er werd een [illegible] achtergelaten en het vuur opgeschenen; doch ongelukkig was de takel te zwak, — het [illegible] den zwaren last niet dragen en brak. Het vat plofte met een zwaren dreun neder en borst uit elkander; gloeijende vonken vielen in het naar alle zijden wegstroomend vuurwater — brandende golven braken aan de zijboorden van het [illegible].

De mare van deze nieuwe ramp verbreidde zich spoedig in het dek. De officieren wendden zich verbleekt af en peinsden met verwarde hoofden op nieuwe redmiddelen, die nogtans met ieder oogenblik onmagtiger werden. De kapitein was overal en moedigde door zijne krachtige taal en nabij [illegible] aan tot [illegible] vastberadenheid de manschappen tot voortgezette inspanning aan. Reeds waren de zeilen vastgezet en het schip aan de genade van den stroom overgelaten. Geene koelte meer [illegible] bespeurd, en de lucht stond onbeweeglijk. De maan scheen helder aan den blaauwen hemel, en eenige starren blikkerden vriendelijk en zacht op deze plaats van jammer en ellende neder. Maar ver, zeer ver in het westen veranderde het vreedzame tooneel, en een zwarte klomp wolken steeg uit de diepte der zee omhoog. Hadden de zeelieden nog aan iets anders dan aan de vlammen kunnen denken, die in het binnenste van hunne kleine wereld woedden, dan zouden zij gezien hebben, dat nog een tweede element tot hunnen ondergang in aantogt was.

Doodelijk afgemat, lieten de matrozen de armen zinken; de officieren gingen nu den een, dan den anderen moed inspreken, en door een' teug wijn versterken. Op nieuw begon de arbeid; de vertwijfeling verleende bovennatuurlijke krachten, en voor een oogenblik werd de hoop nog weder bij velen levendig. Daar echter sprongen de luiken van het kabelgat uit elkander; de geweldige vlammen sloegen uit op het dek, omkronkelden den fokkemast en vernielden het geheele want, van de onderste wervelen tot aan het zeilsboofd met blikseminspelheid opschietende.

« De booten, de booten! redt de booten," klonk het uit aller mond, en allen hieten af van den nutteloozen arbeid, om slechts deze laatste plecht-ankers voor losscheuren te bewaren.

Naauwelijks raakte de eerste boot den gladden waterspiegel en was de tweede gereed te volgen, toen de duistere wolken die uit den afgrond opstegen, het hoogste punt bereikt hadden. Een schorre donderslag, een sissende bliksemstraal reet ze uit elkaar, en een [illegible] stroom [illegible] schip los. Langs de staggen kronkelde het vuur zich als eene slang rond, en in een oogenblik stonden ook deze in lichtelaaije vlam. Een digte vuurregen viel op de rais en stengen van den bezaansmast neder. In het ruim voedde de gloed voort en het vuur nederde meer en meer de gevaarlijke plek, waar het kruid geborgen was.

Tot nog toe had de alvermogende manstucht onder het volk haren invloed behouden; maar thans begon de ijzeren band, die de bewoners van een en hetzelfde schip zamenheeft, voor den gloed des vuurs te smelten. — Een luid en algemeen gemor rees op.

De kapitein had eene korte beraadslaging met zijne officieren gehouden; deze gingen uit elkander en hij riep met luider stemme:

« Mannen! brave mannen! Wij [illegible] nood onderdoen. Het schip [illegible] dus wil ik u redden [illegible] in de booten. Houdt u vast aan elkander, [illegible] rustig en bezonnen.

De [illegible] beestieden lieten zich hooren, maar het geheul van den storm overstemde ze, en even thans verhief zich van alle zijden de kreet: « In de booten! in de booten! — Redde zich wie kan!"

Alles drong naar de valrepen, waar de beste uitgezette booten door de oproerige golven op en neder geslingerd werden. Vruchteloos poogden de officieren, de orde te handhaven; vergeefsch waren hunne bevelen; kop over hals sprongen de matrozen in de digtst bijliggende barkas, die zoodra zij vol was, van het brandend [illegible] afstiet.

Een kanonschot! — [illegible] verschrikking! De vreeselijke hitte had de kanonnen doen [illegible] zij gloeijend geworden, [illegible] het eerste schot volde [illegible] het [illegible] zee; een tweede, een derde volgt, de vlugtende barkas op de golven [illegible], vervaarlijker zich met haast van het [illegible] kogels [illegible] de schuimende koppen der golven; zij staan [illegible] zijde van het overladen vaartuig, het verzinkt in de diepte, en het [illegible] vernemen [illegible] het noodgeschreeuw der onderduikenden met [illegible] en

storm en de klaagtoonen van hen, die de vuurdood wacht.

De kapitein maakt van den indruk, die dit tusschenspel op de ruwe gemoederen der matrozen gemaakt heeft, gebruik. Hij springt op een kanon en, van vonken omstuwd, spreekt hij: «Dat is hun verdiend loon! Gods arm tuchtigt den verrader, wanneer de arm der menschen het niet meer vermag. Hoort en gehoorzaamt, of vergaat gelijk zij! — De groote boot voor!»

Maar de mannen stonden allen verpletd door het nieuw ongeluk, dat nu weder over hen losbrak. De helle gloed des vuurs straalde over de wijde zee en vergulde de witte toppen der golven. De in de diepte sluimerende haai ontwaakte verschrikt uit zijne rust op den bodem des afgronds, het scheen hem wellugt, dat het dag geworden was, en de zon haren liefelijken glans over het zilte element wierp. Zwaaijend en snuivend kwamen de monsters in groolen getale naar de oppervlakte en omringden roofgierig het brandend schip, terwijl de kanonnen aan bakboordszijde thans ook losgingen en de donder al feller ratelde.

De liefde tot het leven zegevierde. Hier te midden der vlammen was gewisse ondergang; daar nog hoop althans op mogelijke redding. De matrozen, thans gewillig de bevelen der officieren opvolgende, lieten de boot in zee. Daar klonk het forsche halloi! van den opperbootsman door den storm, en onwillekeurig wendden zich aller blikken naar het voordek. Met onverschrokken moed had de brave man daar tot nu toe, door twee krachtige Noormannen bijgestaan, gezwoegd en geworsteld; doch thans zag hij het vruchtelooze van verdere bemoeijing in en kwam dus met zijne beide medestanders toeijen, om mede plaats in de booten te vinden. Reeds naderden zij het gangspil — daar brak het vuur met zulk een geweld van uit het tusschendek te voorschijn, dat alle verdere voortgang gestremd was. Het bovendek begon te wankelen, te kraken en storlte in de diepte neder. Een breede dampende afgrond, waarin de vuurvlammen met het reeds instroomend water een' vreesselijken strijd voerden, scheidde het voor- en achterdek van een, de fokkemast waggelde regts en links, die gansche majestueuse massa, wier rels en strengen als vuurpilaren schitterden, door hetbrandend toutwerk als omkranst, stortte met oorverdoovend geraas neer en verpletterde den opperbootsman en zijne beide Noren.

«Al verloren!" dit waren de laatste woorden, die de ruischende meester van het kabelgat uitstiet. Nu eindelijk gelukte de overgeblevenen zich van het graf buiten gevaar te redden.

De groote boot was gereed; zij mogte zich van het brandend schip vrij te maken, en van onder het bereik der nog ongeloste kanonnen weg te komen. De sloepen kwamen nu aan de beurt en de officieren verlieten het dek, dat met ieder oogenblik glorijender wendde en geen langer verwijlen duldde. Toen allen beneden waren, zette de kapitein den voet op den wankelenden valreep; maar plotselijk week hij terug en riep: «Waar zijn de kadetten die ik naar de kruidkamer zond?"

Geen antwoord, dan uit de sloepen de ongeduldige vermaning, dat hij niet langer dralen mogt.

«Niet van de plaats," donderde de stemstorm van den kapitein, «zoo lang ik niet weet, wat van de brave jongens geworden is. En meer deze woorden vloog hij het dek door en vlamde naar de kruidkamer, die reeds op dit oogenblik der ontploffing naderde. Daar vond hij de beide jongelingen. Afgemat door aanhoudenden arbeid, was de een reeds in zwijm gevallen; de ander pooglde hem te bevrijden en van de verderfelijke plaats te brengen. De kapitein grabbelde onmagtige aan en drong hem, door den verschrikkenden regen en het dek; de ander volgde. Met luide vreugdekreten werden zij door allen begroet, en in de sloep gehaald, die door eenen machtigen worp verre van het vreeselijk geworpen verdween. De groote boot en de overige sloepen lagen door een zwaren hongerige haaijen omringd, die, door een' zwaren hongerige haaijen omringd, die, door een' zwaren hongerige haaijen omringd, die, door een'